

(๓๑)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่
คดีหมายเลขแดงที่

๙๕/๒๕๖๑
/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วันที่ ๑๒ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความอาญา

นางอศลา
ผู้เสียหาย (นายพรชัย เหลียวพัฒน์พงศ์)
- 2 พ.ย. 2561

อธิบดี
ผู้พิพากษาภาค ๗
ประธานแผนกคดีอาญาอาชญากรรม ในศาลอุทธรณ์ภาค ๙

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง

อธิบดีผู้พิพากษามาตรา ๗ พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โจทก์

ระหว่าง

นายชัยสิทธิ์หรือไอ้ค แสงประเสริฐ

จำเลย

เรื่อง ข่มขืนกระทำชำเรา ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อเสรีภาพ

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน คือ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ เวลากลางวัน จำเลยโดยปราศจากเหตุอันสมควร พราวดักเด็กหญิงชุมศรี สุขโข อายุ ๑๓ ปีเศษ (เกิดวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒) ผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากนายศักดิ์ชัย สุขโข ผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นบิดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร จำเลยพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปเพื่อการอนาจารและได้กระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งมีไข้ภริยาของจำเลยโดยใช้วิธีข่มขืนของจำเลยสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายที่ ๒ เพื่อสนองความใคร่ของจำเลย โดยผู้เสียหายที่ ๒ ยินยอม เหตุเกิดที่ตำบลประจวบคีรีขันธ์ และตำบลห้วยทราย อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ๙๑, ๒๗๗, ๒๘๓ ทวิ, ๓๑๗

จำเลยให้การรับสารภาพ

คดีหมายเลขดำที่
คดีหมายเลขแดงที่

๙๕/๒๕๖๑
/๒๕๖๑

- ๒ -

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า นางสาวชุมศรี สุขโข ผู้เสียหายที่ ๒ เกิดวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ตามสำเนาสูติบัตร เอกสารหมาย จ. ๓ ในขณะที่เกิดเหตุพักอาศัยและอยู่ในความปกครองดูแลของนายศักดิ์ชัย สุขโข ผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นบิดา ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง มีคนร้ายกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๒ หลังเกิดเหตุแพทย์ได้ตรวจร่างกายผู้เสียหายที่ ๒ แล้ว พบว่า ผู้เสียหายที่ ๒ เยื่อพรหมจรรย์บริเวณตำแหน่ง ๖ นาฬิกา ฉีกขาด และบวมน่าจะผ่านการร่วมประเวณี ตามผลการตรวจชิ้นสูตรบาดแผลของแพทย์เอกสารหมาย จ. ๑ ผู้เสียหายทั้งสองแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยได้ตามหมายจับ ชันจับกุมและชันสอบสวนแจ้งข้อหาจำเลยว่า พรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร พาบุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตามและกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม จำเลยให้การรับสารภาพตามบันทึกการจับกุมและบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมาย จ. ๑๒ และ จ. ๑๓

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับความผิดข้อหา

✓ ✕ กระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี และข้อหาพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารมิใช่ความผิดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานหนักกว่านั้น เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ จึงฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดข้อหาดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องสืบพยานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖ ส่วนข้อหาพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารนั้น โจทก์มีนางสาวชุมศรี สุขโข ผู้เสียหายที่ ๒ เป็นพยานเบิกความว่า คืนวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้เสียหายที่ ๒ พูดคุยกับจำเลยผ่านทางเฟซบุ๊ก แล้วนัดให้จำเลยมารับที่หน้า (แผนที่ ๒ จากจำนวน แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่
คดีหมายเลขแดงที่

๙๕/๒๕๖๑
/๒๕๖๑

- ๓ -

(ขอแก้ไข
แก้ ๗-๖๖๖๓ (๕/๕๗))
๒

ร้านเซเว่นอิลีเว่นด้านหลังโรงเรียนประจวบวิทยาลัย วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๗ นาฬิกา
อาของผู้เสียหายที่ ๒ ขับรถไปส่งผู้เสียหายที่ ๒ ที่โรงเรียนประจวบวิทยาลัย แต่ผู้เสียหายที่ ๒ ไม่ได้เข้าไป
ในโรงเรียน โดยไปรอจําเลยอยู่ที่หน้าร้านเซเว่นอิลีเว่น เวลา ๗ นาฬิกาเศษ จําเลยขับรถมารับผู้เสียหาย
ที่ ๒ แล้วพาไปเล่นเกมสกีที่หมู่บ้านต้นเกตุประมาณ ๒ ชั่วโมง หลังจากนั้นพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปที่โรงแรม
ตามภาพถ่ายหมาย จ. ๙ แล้วจําเลยมีเพศสัมพันธ์กับผู้เสียหายที่ ๒ โดยผู้เสียหายที่ ๒ ยินยอม ต่อมาเวลา
๑๖ นาฬิกาเศษ ซึ่งเลยเวลาเลิกเรียนแล้วจําเลยพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปส่งที่โรงเรียนประจวบวิทยาลัย อาของ
ผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งมารอรับผู้เสียหายที่ ๒ ได้สอบถามว่า ไปไหนมา ผู้เสียหายที่ ๒ ได้เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ให้อาฟุ้ง อาจึงโทรศัพท์ไปบอกผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นบิดา หลังจากนั้นผู้เสียหายที่ ๑ พาผู้เสียหายที่ ๒
ไปแจ้งความดำเนินคดีจําเลยที่สถานีตำรวจภูธรเมืองประจวบคีรีขันธ์ เห็นว่า ตามผลการตรวจชันสูตร
บาดแผลของแพทย์เอกสารหมาย จ. ๑ แพทย์ตรวจร่างกายของผู้เสียหายที่ ๒ ในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕
หลังเกิดเหตุเพียง ๑ วัน แล้วลงความเห็นว่าการตรวจภายในเยื่อพรหมจรรย์ตำแหน่ง ๖ นาฬิกา ฉีกขาด
และบวม น่าจะผ่านการร่วมประเวณี ซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของผู้เสียหายที่ ๒ นอกจากนี้ผู้เสียหายที่ ๒
เป็นหญิงการเบิกความดังกล่าวหากไม่เป็นความจริงแล้วก็เป็นเรื่องที่น่าจะทำให้ผู้เสียหายที่ ๒ ต้องเสื่อมเสีย
ชื่อเสียง จึงเชื่อได้ว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่ผู้เสียหายที่ ๒ เบิกความ ทั้งในชั้นสอบสวนจําเลยให้การรับ
สารภาพ และให้การถึงพฤติการณ์การกระทำความผิดอย่างละเอียด ตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา
เอกสารหมาย จ. ๑๓ เชื่อว่าให้การรับสารภาพโดยสมัครใจ ประกอบกับจําเลยให้การรับสารภาพในชั้น
พิจารณา ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจําเลยพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปกระทำชำเราจริง ซึ่งการกระทำความผิดทำให้
อำนาจปกครองของผู้เสียหายที่ ๑ ที่มีต่อผู้เสียหายที่ ๒ ถูกรบกวนหรือถูกระทบกระเทือนโดยผู้เสียหาย
ที่ ๑ มิได้รู้เห็นยินยอมด้วย การกระทำของจําเลยจึงเป็นความผิดข้อหาพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี

คดีหมายเลขดำที่

๙๕/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

/๒๕๖๑

- ๔ -

ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยปราศจากเหตุอันสมควร เพื่อการอนาจารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๗ วรรคสาม พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมารับฟังได้จนเป็นที่พอใจว่าจำเลยกระทำความผิดข้อหาดังกล่าวจริงตามฟ้อง /

อนึ่ง ภายหลังจำเลยกระทำความผิดได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ และ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๑ และ ๑๒ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๒๗๗, ๒๘๓ ทวิ วรรคสอง และ ๓๑๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน แต่ปรากฏว่าระวางโทษจำคุกตามกฎหมายเดิมและกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีระวางโทษจำคุกเท่ากัน ส่วนระวางโทษปรับตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่สูงกว่าระวางโทษปรับตามกฎหมายเดิม ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ /

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗
วรรคหนึ่ง (เดิม), ๒๘๓ ทวิ วรรคสอง (เดิม), ๓๑๗ วรรคสาม (เดิม) การกระทำของจำเลย
เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๙๑ ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี ลดมาตรา
ส่วนโทษลงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๕ ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกิน
สิบห้าปีกับฐานพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารเป็นการกระทำความผิดเป็น
ความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีอันเป็น
กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๒ ปี และปรับ
๒๐,๐๐๐ บาท ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร จำคุก ๒ ปี ๖ เดือน และ
ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๔ ปี ๖ เดือน และปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ
เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๒ ปี ๓ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท พิจารณารายงานของสถาน
พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แล้ว เห็นว่า ความประพฤติทั่วไปของ
จำเลยไม่มีข้อเสียหายร้ายแรง จำเลยประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ มีภริยาและบุตรที่ต้อง
รับภาระเลี้ยงดู ทั้งยังถูกควบคุมตัวมาระยะหนึ่งน่าจะพอทราบจำแล้ว ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยรับ
โทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดี อาศัยอำนาจตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี แต่ให้คุมความประพฤติ
จำเลยไว้ ๑ ปี โดยมีเงื่อนไขดังนี้

๑. ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ เดือนต่อครั้ง
๒. ให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่
พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรมีกำหนด ๑๕ ชั่วโมง

๓. ห้ามจำหน่ายเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษทุกชนิด

ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐/

(นางสาวอภิญญา เพชรวิวัฒน์)

นายสมบัติ สมจิต

นางอุไรวรรณ สุวรรณนา

นางอัจฉริยา ออสุวรรณ

@ w

Ok

โทรออก 0982800221